

EL COL·LECCIONISME DE TEMÀTICA TERRASSENCA (177) ELS SABATERS CASAS (I)

Fàbrica de Calçat
Casas i Giralt

Sant Genís, 15 (Rasot)
i Pantà, 17

Anunci publicat al programa de la Festa Major de 1923. Procedència: família Casas.

casa seva a Terrassa, al carrer de la Rutlla, 3.

Joan Casas i Serracanta (Les Masies de Voltregà, La Gleva, Barcelona, 29-9-1890 – Terrassa, 15-7-1965) pertanyia a una família de vuit germans, dels quals solament van sobreviure ell i la seva germana Magdalena (Manlleu, 7-11-1883 – Terrassa, 12-10-1942). Molt joves es van instal·lar a Canet de Mar per treballar com a teixidors dins el ram del gènere de punt, fins que el seu oncle, Lluís Casas i Creus (Igualada, 12-5-1870 – Terrassa, 24-2-1941), teixidor de llençols de fil, que feia poc havia perdut la seva única filla, Dolors Casas i Roset, i poc després la seva esposa, Joana Roset Ribera, els va demanar, cap el 1922, que s'instal·lessin a viure a

Fàbrica de Calçat

CASAS I GIRALT

Sant Genís, 15 (Rasot) TERRASSA

Especialitat en calçat de FUT-BOL

Dintre breus dies gran exposició de dit calçat, en curtí al crem, classe que es distingeix per la seva duració i elegància.

Anunci publicat a la primera pàgina del diari *El Dia*, el 27 de març de 1923.

Sabateria **EGARA**

Col·lecció moderna de JAUDA - TRAC (pis de goma) - Calçats esport per a senyora. Còmodes, sòlids, elegants... a un PREU sumament assequible. VISITEU-NOS!

Rumbia d'Egora, 213 -- Sant Pere, 24

Anunci publicat a la pàgina 16 del *Bulletí de la Unió Comercial i Industrial de Terrassa*, l'1 d'octubre de 1935.

Lluís Casas va posar en contacte el seu nebot amb el fabricant de sabates Antoni Giralt, natural de Barcelona, amb qui va constituir Casas i Giralt, al carrer de Sant Genís, 15, i al carrer del Pantà, 17, per dedicar-se a la fabricació de calçat, donant especial importància al de tipus esportiu. Aquesta societat, però, es va dissoldre el 1924, i els estocs es van repartir entre els dos socis. L'Antoni Giralt els va vendre al carrer del Mas Adei, 49, on continuà com a fabricant de calçat, fonamentalment d'excursionisme i d'atletisme, i en Joan Casas, a qui pertocaren 50 parells de sabates, ho va fer en un *quarto* de reixa de la plaça del Progrés cantonada amb el carrer de Gutenberg - on fins aleshores havia estat domiciliada la sastreria del barceloní Rafel Boix. Posteriorment, Joan Casas trobà una botiga al carrer de Torrella, 13, la qual va anomenar Sabateria Casas.

El 1925 Joan Casas va proposar a Camil·la Lamolla i Riera (Canet de Mar, 1-10-1902 – Terrassa, 16-6-1990) -una noia que havia conegut a l'Escola Choral de Terrassa- que l'anés a ajudar a la sabateria, persona amb qui contrauria matrimoni el 23 d'abril de 1928.

Botiga del carrer de Sant Pere, 24, anys 40. Procedència: família Casas.

1931, al carrer de Sant Pere, 24, ampliaren el negoci treballant en els dos locals, en el de la rambla d'Ègara i en el del carrer de Sant Pere que, abans d'acollir el negoci del sabater Montava, havia estat ocupat primer per la farmàcia d'Arseni Sala i Dinarès (Terrassa, 20-11-1818 – 20-9-1973), fins al 1925, i, des d'aquell any, pel sastre Rafel Boix, fins a l'any 1935, quan Montava obrí la seva sabateria.

Ampliació de la botiga del carrer de Sant Pere, 24, 1956. Procedència: família Casas.

Fe d'errates: A la separata n. 177, parlo d'una cosina de Jaume Capella, en realitat es tractava de la seva esposa Marianna Galí i Pujol (informació facilitada per Rafel Comes). I, la data del testament d'en Joan Capella i Autonell està equivocada, no és l'1 de maig de 1954, sinó el gener de 1965 (correcció de Joaquim Capella).

Cap al 1931, a partir d'una suspensió de pagaments, la propietat del negoci canvià a nom de Camil·la Lamolla i Riera, encara que les botigues mantingueren el nom de Casas. El 23 d'abril del 1932, es van quedar amb la sabateria que Joan Montava i Ventura, nat a Barcelona el 1896, regentava a la rambla d'Ègara, 213 i 215, la van anomenar Sabateria Ègara, i, el gener de 1934, aprofitant la suspensió de pagaments de la segona sabateria que Montava havia obert, el 26 de maig del

Després de la Guerra Civil espanyola, els Casas solament van mantenir la botiga del carrer de Sant Pere, un local que, a partir de 1956, s'amplià amb la meitat de la superfície de la sastreria i camiseria El Blau, un comerç que, fins al seu tancament, ocupava els números 26 i 28 de la finca contigua a la sabateria dels Casas.

Ana Fernández Álvarez, juliol de 2009.
(campanadas@telefonica.net)